

РЕШЕНИЕ

№ 659

гр. Казанлък, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. С.А
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510100285 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Д. С. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** против М. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: ****. Ищецът твърди, че поради необходимостта от цялостен ремонт на жилището си, през месец юли, 2021 г. разговарял с ответника М. И. С., ЕГН *****, който се представил като майстор, извършващ различни СМР.

Същият заявил, че бил едноличен собственик и управител на дружество „С. С. **“ ЕООД, с ЕИК 205917282, чрез което дружество извършвал строителни, довършителни и монтажни дейности, и можел да извърши ремонта. Сочил, че още преди да започне ремонта и преди дори да са сключили договор за извършване на строително-монтажни работи, ответникът М. И. С., настоял ищецът да му заплати аванс. На 16.07.2021 г. по настояване на длъжника, преди започване на ремонта и преди да са сключили договор за извършване на строително-монтажни работи, платил на ответника М. И. С., ЕГН *****, като аванс, сумата в размер на 5000 лв. Твърди, че на 13.10.2021 г. по настояване на длъжника, преди започване на ремонта и преди да са сключили договор за извършване на строително-монтажни работи, платил на ответника М. И. С., ЕГН *****, като аванс, сумата в размер на 3000 лв. Платените суми следвало да се приспаднат от възнаграждението за извършване на цялостен ремонт на жилището, при извършване на същия. Длъжникът обещал в най-кратки срокове да сключат договор за извършване на строително-монтажни работи и съответно да извърши цялостния ремонт на жилището. След заплащане на сумите, ответникът преустановил всякакъв

контакт с ищеца, като същият нито извършил цялостния ремонт на жилището, за което получил авансово заплатените суми, като дори не успели да сключат с ответника договор за извършването на строително-монтажни работи, с който да договорят условията, при които да се извърши цялостния ремонт на жилището, нито върнал получените без основание суми. Твърди, че до момента, въпреки изпадането си в забава, получените от ответника суми не били върнати на ищеца. Поради това, било налице разместване на блага от имуществото на ищеца в имуществото на ответника, довели до обедняване на ищеца, респективно обогатяване на длъжника, без да е налице правно основание за това. При това положение, в конкретния случай ответникът неоснователно се обогатил за сметка на ищеца, като не върнал на ищеца получените без основание суми, общо в размер на 8000 лв., въпреки многократните покани, отправени от ищеца. С оглед на това, в процесния случай било осъществено неоснователно обогатяване на ответника М. И. С., без да е налице основание за това, като бил реализиран фактическият състав, при който възниквала отговорност за лицето за неоснователно обогатяване по смисъла на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД. Поради това, на основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, ответникът М. И. С. дължал връщане на получената без правно основание или с оглед на неосъществено или отпаднало основание от ищеца Д. С. Г., сума в общо размер на 8000 лв., с която ответникът неоснователно се обогатил за сметка на ищеца. Тъй като и към момента ответникът не бил заплатил на ищеца дължимата сума, същият дължал на ищеца и мораторна лихва за забава, считано от датата, когато били получени без основание от ответника дължимите главници до 22.11.2022 г., явяваща се датата на изпращане по пощата с обратна разписка до Районен съд - гр. Казанлък, на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, посочена в таблицата по т. 9 б) от заявлението, както следва: мораторна лихва върху главницата от 5000 лв., в размер на сумата от 687,50 лв., дължима за периода от 16.07.2021 г. - датата, когато е получена без основание от ответника дължимата главница, до 22.11.2022 г. - датата на изпращане по пощата с обратна разписка до Районен съд - гр. Казанлък, на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК; мораторна лихва върху главницата от 3000 лв., в размер на сумата от 338,33 лв., дължима за периода от 13.10.2021 г. - датата, когато е получена без основание от ответника дължимата главница, до 22.11.2022 г. - датата на изпращане по пощата с обратна разписка до Районен съд - гр. Казанлък, на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. Дължимата от ответника мораторна лихва към 22.11.2022 г. - датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, възлизала общо на сумата в размер на 1025,83 лв. Тъй като ответникът не върнал на ищеца дължимата сума, получена без основание, ответникът дължал на ищеца и законната лихва от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК до цялостното изплащане на дължимата главница. Въпреки многократните покани на ищеца до ответника да престира дължимото, последният не извършил плащане, поради което за ищеца бил налице правен интерес за подаване на процесното заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК и изпълнителен лист срещу неизправния длъжник. С оглед на това, на 23.11.2022 г. депозирал по надлежния ред в Районен съд - гр. Казанлък, заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК,

с вх. № 12860/23.11.2022 г., като приложено представили съответните доказателства за основателността на претенцията към длъжника М. И. С., ЕГН *****. По силата на подаденото заявление против ответника било образувано ч. гр. д. № ***/** г. по описа на Районен съд-Казанлък, Гражданска колегия, I-ви граждански състав. С цел за пореден път да отложи изпълнението на задължението си към заявителя и да забави плащането на дължимите ми суми, длъжникът се възползвал от предвидената по чл. 414 от ГПК, процесуална възможност да възрази срещу Заповед № 1673 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 24.11.2022 г., издадена по ч.гр.д. № 2022551010***/** г. по описа на Районен съд-Казанлък, Гражданска колегия, I-ви граждански състав, като неоснователно и необосновано възразил, че не дължи изпълнение на вземането по така издадената срещу него заповед, въпреки че не заплатил дължимите главница, мораторна лихва за забава, сторените разноски по делото, за завеждането, на което дал повод с поведението си, както и дължимата законна лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на посоченото заявление до цялостното изплащане на дължимата главница. Твърди, че до настоящия момент, ответникът не извършил плащане на дължимите суми, при което положение, предвид гореизложеното и в законоустановения срок по чл. 415, ал. 1, за ищеца бил налице правен интерес за предявяване на настоящите иски срещу неизправния длъжник. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника М. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: ****, че същият дължи на ищеца Д. С. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес: ****, като главница сумата общо в размер на 8000 лв., представляваща стойността на получените без основание суми, с които ответникът неоснователно се обогатил за сметка на ищеца, от които: сумата в размер на 5000 лв., получена без основание от ответника на 16.07.2021 г., сумата в размер на 3000 лв., получена без основание от ответника на 13.10.2021 г., с които суми ответникът се обогатил за сметка на ищеца и му дължи връщане на стойността на така получените без основание суми, с които ответникът се обогатил, до размера на обедняването на ищеца. Моли съда да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата в размер на 687,50 лева, представляваща дължимата мораторна лихва върху главницата в размер на 5000 лв., считано от падежа - 16.07.2021 г. до 22.11.2022 г. - датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, както и сумата в размер на 338,33 лева, представляваща дължимата мораторна лихва върху главницата, в размер на 3000 лв., считано от падежа - 13.10.2021 г. до 22.11.2022 г. - датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, както и дължимата законна лихва върху главницата от 8000 лв., считано от датата на депозиране на посоченото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК - 23.11.2022 г. до цялостното изплащане на дължимата главница. Моли съда да осъди ответника да заплати на ищеца направените съдебно-деловодни разноски по ч.гр.д. № 2022551010***/** г. по описа на Районен съд - гр. Казанлък, от които платена държавна такса, в размер на 180,52 лв. и 850,00 лв. платено адвокатско възнаграждение. Претендира разноски и в настоящото производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от

ответника. Заявява, че оспорва предявения иск по основание и размер. Твърди, че по възлагане на ищеца, лично ответникът и чрез представляваното от него дружество „С. С. **” ЕООД, чрез наетите от него работници, извършил различни строително-монтажни работи на адрес: **** - последен, апартамент среден - южен. Счита, че бил налице сключен между ищеца и ответника договор за изработка, който договор бил двустранен, възмезден и неформален договор, т. е. за действителността му не била предвидена писмена форма. /Решение № 10335 от 04.07.2019 г. по адм. д. № 2210/2019 г. на Върховния административен съд./ Договорът за извършване на СМР бил разновидност на договора за изработка, който бил неформален и консенсуален. Писмената форма не била условие за действителност, а само форма за доказване на договора за изработка. /Решение № 72 от 28.04.2015 г. по т. д. № 2628/2013 г. на Върховен касационен съд, 2-ро ТО/. Сочи, че преди да постигнат договореност и да започне ремонта отправил на ищеца оферта за бъдещите СМР, които следвало да извърши, която представя като писмено доказателство. Строително-монтажни работи, които включвали, както следва: за банята:къртене за ВиК инсталация на стойност 460 лв.; полагане на ВиК инсталация-баня (труд и материали) на стойност 520 лв.; преместване на централен щранг и водомер (труд и материали) на стойност 180,00 лв.; нови изводи за сифон (труд и материали) на стойност 90,00 лв.; монтаж на линеен сифон (труд и консумативи) на стойност 140,00 лв.; монтаж на праг на стойност 70,00 лв.; структура за вграждане (труд и консумативи) на стойност 140,00 лв.; вграждане на душ (труд и консумативи) на стойност 180,00 лв.; обличане на структура с г.к. и направа на кутия от г.к. (труд и материали) на стойност на стойност 390,00 лв.; подмяна на цялостна ВиК инсталация; кухня и мокро помещение, чиста и мръсна вода (труд и материали) на стойност 570 лв.; замазка на под (труд и материали) на стойност 520 лв.; грунд и подмазване на стени (труд и материали) на стойност 410 лв.; полагане на теракот и фаянс (труд и материали) на стойност 3730 лв.; обличане на казанче, кутия от г.к. и колона, обръщане с лайсна (труд и консумативи) на стойност 310 лв.; хънтър с осветление (труд и материали) на стойност 580 лв.; обзавеждане на баня (труд и консумативи) на стойност 720 лв.. Общата стойност на описаните по горе СМР за банята възлизала на 9010,00 лв. без ДДС. За апартамента: доизкъртване и извозване на стойност 680 лв.; доставка и качване на всички материали на стойност 650 лв.; измазване на кухня и мокро помещение (труд и материали) на стойност 460 лв.; запущване на врата с итонг (труд и материали) на стойност 340 лв.; г.к. таван с вата (труд и материали) на стойност 3 780 лв.; шпакловка на тавани (труд и материали) на стойност 1570 лв.; изграждане на вградени корнизи от г. к. (труд и материали) на стойност 680 лв.; обръщане на прозорци (труд и материали) на стойност 640 лв.; изграждане на нова ел. инсталация, до обзавеждане (труд и материали) на стойност 3870,00 лв.; грунд и шпакловка на стени (труд и материали) на стойност 4420,00 лв.; боядисване на апартамент (труд) на стойност 220,00 лв.. Обща стойност 17310,00 лв. В офертата изрично било записано, че цените били за изброените ремонтни дейности и били без ДДС. Общата стойност на офертата за ремонт на баня и апартамент, без ДДС била 26 320,00 лв. Твърди, че след като ищецът се запознал с офертата и я приел, сключили неформален договор за изработка. Сключеният договор за строителство, бил потвърден от ищеца, който заплатил първия аванс по

договора в размер на 5000,00 лв., като това негово конклюдентно действие представлявало приемането на оферта за сключване на договор за изработка. /Решение № 97 от 03.07.2013 г. по търг. д. № 533/2012 г. на Върховен касационен съд./ Ремонтните дейности следвало да извършва с работниците, работещи по трудов договор в представляваното от ответника „С. С. ***“ ЕООД, а именно: Д. И. С. от гр. Г., който поставял гипсокартон, къртил мазилка, осъществявал доставка на материали и шпакловал стените; И. М. С. от гр. Г., който подменил съществуващата електроинсталацията с нова такава. Някой от общите работници за извършване на инцидентните ремонтни работи били наети от ответника за почасова работа, те били: М. Г. от гр. Г., който къртил мазилка и обща работа; М.Д.К. от гр. Г., който извършвал обща работа; С.Д. от гр. Г., извършвал обща работа. Договорката им в хода на етапите на извършване на СМР била да издава фактури за закупените материали и труд. Сочил, че за да започне работата трябвало да закупи определени материали. За тази цел ищецът му предал сумата от 5000,00 лв. на 16.07.2021 г. Сумата следвало да разходва за плащане на превоз и извозване на изкъртена стара мазилка в банята и стаите на апартамента на ищеца и за закупуване на материали. Не заприходил сумата в счетоводството на представляваното от него дружество, а издал на ищеца разписка, подписана от ответника като физическо лице, за получената сума на дата 16.07.2021 г., в която разписка изрично било записано, че сумата представлявала „аванс от плащане“. След като изразходвал голяма част от сумата, плащайки на общи работници и автомобили за извозване на отпадъците, с около половината от предадената сума закупил материали описани в: стокова разписка и разписки № 0000113484/03.09.2021 г. на стойност 2153,50 лв. с ДДС; фактура № 0000042989/20.09.2021 г. на стойност 254,28 лв. с ДДС;- стокова разписка и разписки № 0100017696/08.10.2021 г. издадени на името на „С. С. ***“ ЕООД на стойност 1040,95 лв. с ДДС. Общата стойност на закупените материали била 3448,73 лв. с ДДС. След извършените плащания за транспорт и материали получена сума от 5000,00 лв. свършила. На дата 13.10.2021 г. ищецът му предал сумата от 3000,00 лв., за която отново ответникът подписал разписка като физическо лице. В разписката отново било записано, че сумата представлявала „авансово плащане“. С предоставената сума закупил материалите описани във: фактура № 0000043840/03.11.2021 г. на стойност 32,02 лв. с ДДС; фактура № 0000057948/15.11.2021 г. на стойност 74,65 лв. с ДДС; фактура № 0000044034/15.11.2021 г. на стойност 102,13 лв. с ДДС; фактура № 0000113632/15.11.2021 г. на стойност 830,18 лв. с ДДС; фактура № 0000113633/15.11.2021 г. на стойност 14,40 лв. с ДДС; фактура № 0000044069/16.11.2021 г. на стойност 27,25 лв. с ДДС; фактура № 0000044088/16.11.2021 г. на стойност 24,80 лв. с ДДС; фактура № 0000057957/16.11.2021 г. на стойност 45,11 лв. с ДДС. Общата стойност на закупените материали била 1150,54 лв. с ДДС. Твърди, че след получаване на двата аванса от 8000,00 лв. закупил материали на обща стойност 4599,27 лв. Съгласно сключеният договор за изработка извършили в апартамента на ищеца следните СМР:- къртене на баня - частично - 380,00 лв.; подмяна на цялостна ВиК инсталация - кухня и мокро помещение, чиста и мръсна вода (труд и материали) на стойност - 570,00 лв.; доизкъртване и извозване на стойност - 680,00 лв.; доставка и качване на всички материали на стойност - 650,00 лв.; измазване на кухня и мокро помещение (труд и материали) на

стойност - 460 лв.; г. к. таван с вата (труд и материали) на стойност - 3780,00 лв.; шпакловка на тавани (труд и материали) на стойност - 1570,00 лв.; изграждане на вградени корнизи от г. к. (труд и материали) на стойност - 680,00 лв.; обръщане на прозорци (труд и материали) на стойност - 640 лв.; изграждане на нова ел. инсталация, до обзавеждане (труд и материали) на стойност - 3870,00 лв.; грунд и шпакловка на стени (труд и материали) на стойност частично - 2200,00 лв. Извън офертата изкъртили пода и положили фибран на пода с полагане на фибран - 5,см – къртене, извозване, полагане фибран - труд и материали - 2200,00 лв. Общата стойност на извършената от ответника работа - труд и материали била на стойност 17680,00 лв. Сочи, че съдебната практика приемала еднозначно, че в тежест на ответника, който оспорва иска за неоснователно обогатяване, е да установи евентуално наличие на правно основание за получаване на сумата или на такова - да я задържи и да не я връща на ищеца. С настоящият отговор прави възражение, че имал вземане от ищеца за извършените СМР към ищеца и във връзка с погасяване на това задължение получил общо сумата от 8000,00 лв., т. е. имал правно основание да получи сумата и да я задържи. Твърди, че получените суми били вложени при строителство и искът за връщане на парични средства, както и за дължими лихви се явявали изцяло неоснователни и недоказани. По време на работата, с мотив, че в резултат на Ковид епидемията му свършили паричните средства, някъде в началото на месец декември 2021 г., ищецът заявил, че прекратява ремонта, преустановил достъпа до апартамента, сменил бравата на апартамента си и не допуснал ответника и работниците му повече в него. Обяснението на ищеца било, че е твърде скъпо и му свършили парите. Твърди, че в заключения апартамент останали голяма част от закупените материали на стойност около 2200,00 лв., както и инструментите на ответника за извършване на СМР. На дата 06.12. 2021 г. подал жалба в полицията. Ден или два след това, ищецът му върнал инструментите, без закупените материали, които останали при него. Сочи, че с постановление № ****/**** г., 13.01.2022 г. PRB2022/2984565 прокуратурата отказала да образува досъдебно производство за присвоените от ищеца материали на ответника. С това взаимоотношенията им с ищеца приключили, до момента, в който той предявил настоящата искова претенция, като изцяло в исковата молба излагал различни от действителните факти. Счита, че ищецът му дължал пари, а не ответникът на него. Освен изложените факти от правна страна, счита предявения иск за неоснователен и недоказан. Предявените вземания се основавали на института на неоснователното обогатяване, разбирано като липса на правоотношение, което да оправдава размятането на имуществените блага. Неоснователното обогатяване можело да се дефинира като правоотношение, възникнало от размятане на имуществени блага, като това обогатяване не било с основание. Сочи, че при третия фактически състав на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД основанието съществувало при получаването на престацията, но след това то било отпаднало с обратна сила. Текстът намирал приложение при унищожаване на договорите поради пороци на волята, при разваляне на договорите поради неизпълнение, при настъпване на прекратително условие, когато сделката е сключена при такова условие, и в други подобни случаи (Постановление № 1 от 28.05.1979 г. на Пленум на ВС). Счита, че правоотношенията между ответника и ищеца Д. С. Г. възникнали по силата на валидно сключен договор, който покривал елементите на договор за

изработка по смисъла на чл. 258 и сл. от ЗЗД. Счита, че не били налице основания за разваляне на сключения между страните договор. От страна на ищеца не било налице разваляне на договора ни. Не било налице неточно изпълнение от ответника и не били възникнали предпоставките за разваляне на договора от страна на възложителя. Не било налице неоснователно обогатяване от страна на ответника. Налице бил договор за строителство, който по своята правна същност бил договор за изработка, който по принцип бил неформален. Не съществувала пречка условията на договора за изработка да бъдат предложени от изпълнителя чрез отправяне на устно предложение до възложителя, и договорът да бъде сключен чрез приемане на отправеното предложение с конклюдентни действия от поръчващия, като например изпращане на покана за започване на изпълнението, определяне на срок за завършване на работите, предоставяне на материали или на техническа документация, необходима за извършване на работите, предварително заплащане на част или на цялото възнаграждение, посочено в офертата на изпълнителя, какъвто бил настоящият случай и на това се дължало получаването на сумата от 8000,00 лв., представляваща авансово плащане по договора. /Решение №72 от 28.04.2015 г. по т. д. № 2628 / 2013 г. на Върховен касационен съд, 2-ро т. отделение и Решение № 148 от 30.12.2014 г. по търг. д. № 3217/2013 г. на Върховен касационен съд./ Ищецът не твърдял, че било налице виновно неизпълнение на договора от страна на ответника, водещо до възможност за едностранното му разваляне от страна на възложителя. Видно било, че се касаело до своеобразен отказ от договорната връзка от страна на възложителя-ищец, който обаче не водел до вземане в неговия патримониум в обема на заявената претенция, а до други законни последици, които не били предмет на настоящия спор. От изложеното можело да се направи единствено възможния и доказан фактически и правен извод, че били налице всички елементи от фактическия състав на чл. 55-59 от ЗЗД - обогатяване, обедняване, увреждане, противоправност, и връзка между обогатяването и обедняването, а от тук и заключението за пълна неоснователност и недоказаност на исковите претенции, със законните последици от това - лихви и разноски. Предвид изложеното моли съда да не уважава предявеният иск, като неоснователен и недоказан. Претендира разноски в производството.

Страните, редовно призовани за датата на съдебното заседание, чрез процесуалните си представители поддържат изложеното в исковата молба и в отговора.

Като взе предвид твърденията на страните по делото, съдът намира от **фактическа страна** следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, съдът е издал в полза на Д. С. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** срещу М. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за сумите: 8000,00 лева (осем хиляди лева) – главница, от която 5000,00 лв., платени на 16.07.2021 г. и 3000,00 лв., платени на 13.10.2021 г.; 687,50 лева – мораторна лихва върху главница от 5000 лева, за периода от 16.07.2021 г. до 22.11.2022 г.; 338,33 лева – мораторна лихва върху главница от 3000 лева, за периода от 13.10.2021 г. до 22.11.2022 г.; законна лихва върху главницата от 23.11.2022 г. до изплащане на задължението; разноски по делото, от които 180,52 лева

държавна такса и 850,00 лева адвокатско възнаграждение. Получените суми били дадени без основание. Поради необходимост от цялостен ремонт на жилището, заявителят е разговарял с длъжника, който се представил за майстор, извършващ различни СМР. Още преди да започне ремонтът и преди страните да са сключили договор за извършване на СМР, Д. Г. заплатил на длъжника аванс от 8000 лв.. Платените суми следвало да се приспаднат от възнаграждението за извършване на цялостен ремонт на жилището на Г.. След заплащане на сумите длъжникът преустановил всякакъв контакт с Г., като не извършил цялостния ремонт на жилището, за което получил авансовите суми, като страните дори не успели да сключат договор за извършването на СМР, нито му върнал получените без основание пари. До подаване на заявлението от даване на парите, въпреки изпадането му в забава, длъжникът не бил върнал получените суми. Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК е връчена на длъжника, който в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК е депозирал възражение, поради което по арг. на чл. 415, ал. 1 от ГПК на заявителя е указано, че може да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса. В изпълнение указанията на съда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК заявителят е подал установителен иск за сумите по издадената заповед за изпълнение.

Страните не спорят, че поради необходимостта от цялостен ремонт на жилището на ищеца в гр. С.З., през месец юли, 2021 г. разговарял с ответника М. И. С., който се представил като майстор, извършващ различни СМР. Същият бил едноличен собственик и управител на дружество „С. С. ***“ ЕООД, с ЕИК 205917282, чрез което дружество извършвал строителни, довършителни и монтажни дейности, и можел да извърши ремонта.

Страните не спорят, а и видно от приетите като писмени доказателства по делото два броя разписки ищецът заплатил аванс, както следва: на 16.07.2021 г. сума в размер на 5000 лв. и на 13.10.2021 г. сума в размер на 3000 лв. Не се спори, че платените суми следвало да се приспаднат от възнаграждението за извършване на цялостен ремонт на жилището, при извършване на същия.

Спорен между страните е въпросът дали е имало основание за даване на парите, дали между ищеца и „С. С. ***“ ЕООД, чийто управител е ответникът е имало сключен договор за строителство и дали изпълнителят е изпълнил възложената му работа.

На основание чл. 176 от ГПК ищецът Д. Г. даде обяснения, че не бил договарял с ответника ремонт на апартамента. Не било вярно, че ответникът извършвал СМР в апартамента. Отрече да не е допускарал ответника в апартамента. По времето, когато го чакал, сменил бравата, но вътре нямало строителни материали. Тогава станал конфликт и ответникът дошъл с полиция. Не бил възразявал за некачествена работа, тъй като такава не била извършена.

За да докаже, че страните са били в облигационни отношения и процесните суми са заплатени на това основание ответникът е представил оферта за ремонтни дейности, изготвена и подпечатана от „С. С. ***“ ЕООД, в която са описани следните такива: за банята: къртене за ВиК инсталация на

стойност 460 лв.; полагане на ВиК инсталация-баня (труд и материали) на стойност 520 лв.; преместване на централен щранг и водомер (труд и материали) на стойност 180,00 лв.; нови изводи за сифон (труд и материали) на стойност 90,00 лв.; монтаж на линеен сифон (труд и консумативи) на стойност 140,00 лв.; монтаж на праг на стойност 70,00 лв.; структура за вграждане (труд и консумативи) на стойност 140,00 лв.; вграждане на душ (труд и консумативи) на стойност 180,00 лв.; обличане на структура с г.к. и направа на кутия от г.к. (труд и материали) на стойност на стойност 390,00 лв.; подмяна на цялостна ВиК инсталация; кухня и мокро помещение, чиста и мръсна вода (труд и материали) на стойност 570 лв.; замазка на под (труд и материали) на стойност 520 лв.; грунд и подмазване на стени (труд и материали) на стойност 410 лв.; полагане на теракот и фаянс (труд и материали) на стойност 3730 лв.; обличане на казанче, кутия от г.к. и колона, обръщане с лайсна (труд и консумативи) на стойност 310 лв.; хънтър с осветление (труд и материали) на стойност 580 лв.; обзавеждане на баня (труд и консумативи) на стойност 720 лв.; за апартамента: доизкъртване и извозване на стойност 680 лв.; доставка и качване на всички материали на стойност 650 лв.; измазване на кухня и мокро помещение (труд и материали) на стойност 460 лв.; запущване на врата с итонг (труд и материали) на стойност 340 лв.; г.к. таван с вата (труд и материали) на стойност 3 780 лв.; шпакловка на тавани (труд и материали) на стойност 1570 лв.; изграждане на вградени корнизи от г. к. (труд и материали) на стойност 680 лв.; обръщане на прозорци (труд и материали) на стойност 640 лв.; изграждане на нова ел. инсталация, до обзавеждане (труд и материали) на стойност 3870,00 лв.; грунд и шпакловка на стени (труд и материали) на стойност 4420,00 лв.; боядисване на апартамент (труд) на стойност 1220,00 лв..

Ищецът твърди, че нито е разписал офертата, нито е приемал такава.

За да докаже твърденията си, че е изпълнил дейностите по офертата ответникът ангажира гласни доказателства. Свидетелят Д. И. С., заяви, че познава М. С., защото бил женен за сестра му и работели от 7-8 години заедно. М. бил собственик на дружеството, а свидетелят бил служител. Занимавали се със строителство и вътрешни ремонти. Заявява, че през 2021 г. извършвал ремонт на апартамент на ул. „Г.“ в гр. С.З.. Бил стар апартамент, в гр. С.З. срещу „О.“, на последен етаж. Влезли с чувалите и с къртачи. Къртили, чистили и извозвали. Във всички помещения къртили – кухня, хол, спалня, направили канали за ел. инсталацията. В банята къртили и полагали тръбите за ВиК. Изкъртили пода, имало стар паркет и каквото имало под него като материали. Имало много чували със строителен отпадък. Дружеството имала камионче, което използвали за извозване. В обекта били поне 3-4 човека за къртенето. Къртели, пускали кабели и затваряли. Имали ключ за апартамента. М. бил управител на фирма „С. С. **“ ЕООД. Той не се занимавал с друга дейност. Заявява, че ищецът идвал на обекта, казвал кое как да направят, една промяна, друга промяна. С М. контактували и М. им казвал какво да правят. Свидетелят виждал ищеца на обекта почти всеки ден или през ден. Свидетелят правил на тавана конструкция, гипсокартон, вата и общи дейности – къртене и носене на материали. В апартамента имало хол и кухня, които били на едно, една спалня и коридор. Не му било известно друга фирма да е къртила. За изхвърлянето, можело да има една кофа или чувал,

които са останали на обекта, но те изнесли основното. Не бил виждал други работници, освен от тяхната фирма. Не можел да каже колко продължил ремонта. Един ден отишли да работят и апартаментът бил заключен. В апартамента имало инструменти, материали, всичко било вътре. Подали сигнал до Първо районно. Собственикът се съгласил да отвори и да си вземат инструментите. Имало лепила и шпакловки вътре. Свидетелят и колегите му носели материалите. На четвъртия етаж носели торби по 25 килограма, без асансьор. Торбите не били 2-3. Взели си само инструментите, разбрали се ищецът да отвори, за да вземат и материалите, но не знаел какво станало и не отишли да ги вземат. Заявява, че обръщал прозорци, в хола имало два. Лепил картон, не бил шпакловал. Лепил картон и обръщал два прозореца в голямото помещение и един в малкото. Стените не бил правил. Имало врата, но не помнел дали трябвало да я къртят или да я зазидат. Правили измазване, където паднело старото. Правили груба мазилка. Шпакловка не били прави. Заявява, че не бил слагал корнизи. Кабелите били пуснати, не ги пускал той. Подготвили за полагане на кабелите. Не били боядисвали, първо трябвало шпакловка и тогава била боята. ВиК било подготвено за банята, но не стигнали до там. М. се занимавал с банята. Апартаментът бил със сложена нова дограма. Старата дограма била демонтирана и трябвало да я изнесат. Обектът бил празен стар апартамент за основен ремонт. Не помни да имало изкъртено. Повече от две седмици работели на обекта.

Свидетелят И. М. С., баща на ответника, заяви, че желае да свидетелства. Синът му се занимавал със строителна дейност. Той имал фирма работели съвместено. „С. С. ***“ ЕООД се казвала фирмата. Дейността била предимно вътрешни ремонти. Извършвали ремонт на апартамент в гр. С.З. на ул. „Г.“ ****. Свидетелят бил ел. монтьор. Извършил цялостно поставяне на инсталацията, разпределителни кутии по апартамента и обща работа. Качване на материали, изхвърляне на отпадъци. Познавал ищеца. Имали ключ, даден от собственика, той лично идвал в апартамента, като на няколко пъти променял точки на свързване на инсталацията, където той желал да бъде. Свидетелят изпълнявал това, което ищецът искал. На терасата искал на две места контакти, да се премести осветлението, искал един контакт в спалнята да постави за някакъв уред. Ищецът бил постоянно доволен от работата. Работниците комуникирали с него. Искал в спалнята диванторна инсталация с кръстат ключ – от три места да се пуска и спира, свидетелят го изпълнил. Имало проблем в спалнята с осветлението, имало двойно осветление – постоянно и нормално. От начало апартаментът бил с балатум, премахнал се балатума, премахнал се паркета, сгурът се изкъртил. Поставяли гипсокартон и изолация. Шпакловане с мрежа на тавана, шпакловане на стените с мрежа. На таваните били поставени профили, вата, вече били прекарани кабелите и стените се шпакловали с мрежа. Свидетелят изпълнявал инсталацията, променяли мястото на бойлера, ищецът искал да бъде поставен в шкаф. Свидетелят комуникирал с ищеца и той казвал как иска да се направи. Не му бил казвал, че не харесва направеното. М. и Д. правели шпакловката. Свидетелят разбрал от колегите и от сина си, че имало недоразумение. Разбрал, че е сменена бравата и не ги допусkali до жилището. Септември, октомври и ноември работили. Не можело толкова бързо да стане. Имало полагане на канали, кутии, замазване, свидетелят

вършил и обща работа, не можело една инсталация да я прави два месеца. Жилището било старо и имало промени. Два месеца и две или три съботи работили. В неделя не ходели да работят. Два месеца пътували и ходели всички, пътували от гр. Н.. Свидетелят не бил ходил на други обекти по това време, само на този. Свидетелят доставял и материали с бус. Синът му закупувал материалите, свидетелят ги носел. Заявява, че не знаел за отношенията с парите, синът му си купувал материалите. Имало складове, с които работят. Синът му поръчвал и му казвал: „Татко, отивай в склада, поръчал съм материали“. Свидетелят носил гипсокартон, профили и други неща, видял лепилата, които останали в апартамента. Имало и други останали материали, кабели от инсталацията, защото ги купували на топ и ищецът не ги върнал.

Свидетелят М. П. Г., без родство със страните по делото, заяви че работи във фирма ****. На М. му помагал от време на време, той му плащал. Няма договор с него, вършели си услуги. Познавал ищеца, работил в неговия апартамент. Намирал се срещу „О.“, на последния етаж, срещу стълбите. Свидетелят, заедно с други колеги, качвали строителни материали, лепила, шпакловки, гипсокартон, профили. Къртили. В хола правили канал за кабели, изнасяли строителни отпадъци. Отпадъците били превозвани на М. с камиончето. Свидетелят ходил около 15 дена да помага. Старото дюшеме изкъртили. Диан бил там и бай И.. Профили и гипсокартон полагал Д., а инсталацията поставял И. М.. Свидетелят не бил ходил на друг обект в този период. Есента на 2021 г. било това, точно месеци, септември и октомври. М. С. им възложил да направят ремонта. Свидетелят познавал ищеца.

Ответникът представи и фактури за закупени материали, свързани със строително - ремонтна дейност, съвпадащи по време с ремонта на процесния апартамент, както следва: фактури с № № 0000043840/03.11.2021 г. на стойност 32,02 лв. с ДДС; № 0000057948/15.11.2021 г. на стойност 74,65 лв. с ДДС; № 0000044034/15.11.2021 г. на стойност 102,13 лв. с ДДС; № 0000113632/15.11.2021 г. на стойност 830,18 лв. с ДДС; № 0000113633/15.11.2021 г. на стойност 14,40 лв. с ДДС; № 0000044069/16.11.2021 г. на стойност 27,25 лв. с ДДС; № 0000044088/16.11.2021 г. на стойност 24,80 лв. с ДДС; № 0000057957/16.11.2021 г. на стойност 45,11 лв. с ДДС. Общата стойност на закупените материали била 1150,54лв. с ДДС.

Видно от Постановление за отказ да се образува досъдебно производство прокурорът след като се е запознал с материалите по преписка № ****/**** г. по описа на РП - С.З. и преписка УРИ: 195900-23097/2021 г. по описа на Първо РУ на МВР - С.З., образувана по повод постъпила на 06.12.2021 г. в РП - С.З. жалба от М. И. С. от гр. Н., обл. С.З., с оплакване, че извършвал ремонтни дейност в апартамент, находящ се в гр. С.З., **** ****, но възложителят на ремонта Д. Г. сменил патрона на входната врата. В апартамента останали множество материали на обща стойност 2200 лева, за които жалбоподателят претендира, че били негови, но Г. отказвал да му ги върне. С разпореждане на РП-С.З. от 07.12.2021 г. по преписката е била възложена проверка на органите на Първо РУ на МВР - С.З.. В хода на проверката било установено, че през месец юли 2021 г. между жалбоподателя С. и Д. С. Г. бил сключен устен договор за ремонт на апартамент, находящ се

на горепосочения адрес. При сключване на договора - на 16.07.2021 г., Г. дал на С. сумата от 5000 лева, за което съставили разписка. На 13.10.2021 г., възложителят на ремонта дал на изпълнителя още 3000 лева, а на 12.11.2021 г. - още 2000 лева. За тези плащания също били съставени разписки, копия от които са приложени по преписката. В писмените си сведения по преписката, Г. твърдял, че бил дал на С. общо сумата от 12 000 лева - за материали и труд. В края на месец ноември 2021 г. Г. решил да прекрати договора едностранно и сменил патрона на бравата, но позволил на С. да си вземе инструментите от апартамента. Твърди, че в жилището не били останали строителни материали които да не е платил и да не са вложени в ремонта. М. С. потвърждава, че си е получил инструментите, но не и претендираните материали. Гореизложената фактическа обстановка обуславя извод за липса на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер. Прокурорът е преценил, че в случая се касае за неизпълнение на граждански договор и за неуредени облигационни отношения. Спорът между страните в тази връзка не може да бъде решен чрез средствата на наказателния процес. Предвид горното отказал да образува досъдебно производство и прекратил преписка № ****/**** г. по описа на Районна прокуратура - С.З., поради липса на осъществен състав на престъпление от общ характер.

Ангажираните от ищеца гласни доказателства установяват, че през процесния период в апартамента е извършван ремонт и от други лица, които не съвпадат с извършените дейности от работниците на „С. С. **“ ЕООД. Свидетелят Й.Н.Р., без родство със страните по делото, заяви, че с ищеца се познавали от деца. Били в една детска градина, семейни приятели от много години. За първи път Д. му се обадил в началото на 2021 г., лятото, споменал, че майка му си закупила апартамент и му предстоял ремонт. Споменал, че наел фирма кърти, чисти извозва и след това щял да договаря с фирма за ремонта на жилището. Апартаментът бил цялостно изкъртен, нямало подови настилки, нямало дограма, това било лятото на 2021 г. Д. му съобщил, че фирма кърти, чисти извозва се занимавала с тези дейности. Свидетелят видял разбитото състояние, не видял фирма. След въпросния оглед, преди старта на ремонта, свидетелят смятал, че ремонтът е започнал, но ноември месец, преди рождения му ден, Д. му се обадил и го помолил да отиде да помогне за ремонта на същия апартамент. Свидетелят се учудил, че нямало развитие. Д. му споменал, че имало фирма, но имали проблеми. Свидетелят не знаел коя била фирмата, не познавал ответника М.. Когато отишъл преди стартирането на ремонта, това било м. ноември, свидетелят бил роден на 25-ти ноември, помни, че започнали ремонта. Състоянието на апартамента било същото. Нямало развитие. Започнали в началото, нямало настилки, лепили фибран. Свидетелят извършвал много дейности, шпакловал. Свидетелят работил в А. в строителството и имал много стабилни познания. Първоначално се заели с подготвителни неща, доизкъртвали, тръби, ВиК, съответно от там стартирали подови настилки, после шпакловка, по терасата имало много неща. Прекарвали тръби. Свидетелят не бил къртил стари тръби, полагали тръби от банята до кухнята. Не били местили щранг и водомер не бил правил, това го правил едно друго момче. Сифон на баня не бил правил. Монтаж на праг не бил правил за банята. Замазка на под не бил участвал. Не участвал в ремонта на банята, правил шпакловка, измазване. Запушване на врата не бил правил.

Гипсокартон на таван с вата – на таван не правил. Правил шпакловка на таван и поставял ъгли на тавана. Обръщал прозорци. Грунд и шпакловка правил на почти всички стени. Били две стаи с бокс. Боядисването правил друг негов познат. Н. се казвало момчето, което правело банята, К. участвал в ремонта, И. също. Заявява, че нищо готово не бил развалял. Апартаментът бил в състояние след изкъртване и се наложило да правят ремонт. Повечето материали, някои ги купували те, фибран, мрежи, шпакловки, за банята Н. си вземал материалите, за ел. инсталациите – М.. Ремонтът продължил от м. ноември 2021 г. до средата на 2022 г.

По делото е депозирана съдебно-техническа експертиза с вх. № 12174/06.10.2023 г., от която се установи, че стойността на ремонтни работи е в размер на 11 549 лв., изпълнени по твърдения на ответника в имота на ищеца с остойностени вложени материали, труд и транспорт са както следва: къртене на банята-частично във връзка с прокарването на ВиК инсталацията; къртене във връзка с прокарване на нова ел. инсталация; подмяна на ВиК-в кухня и мокро помещение, чиста и мръсна вода, включително прокарване на тръби от банята (без самата баня) до кухня и мокро помещение; доизкъртване (след извършено грубо такова) и извозване на строителни отпадъци във връзка с доизкъртването; доставка и качване на всички строителни материали на обекта (4-ти етаж без асансьор); грубо измазване (грубо шпакловане), заравняване на стени (цялостно с груба мазилка/шпакловка и мрежа) и нанасяне на грунд; монтаж на гипскартон с вата на тавана и изработка на окачен таван; шпакловка на тавани; изграждане на вградени корнизи от гипскартон; обръщане на прозорци, включително попълване с гипскартон на ъгли; изграждане на нова ел. инсталация-цялостно; изкъртване на пода (без баня)-премахване на балатум, стар паркет под него и сгур под паркета; полагане на фибран на пода - 5см. Стойност на следните ремонтни работи: цялостно изкъртване на процесния апартамент, кухня, хол и спалня-къртене, изчистване, и извозване; качване на строителни материали-лепила, шпакловки, гипскартон и профили; къртене на банята, къртене на стари тръби и полагане на тръби и ВиК; изкъртване на пода на целия апартамент-премахване на балатум, премахване на паркет, изкъртване на сгур; замазка на под; гипскартон на таван, поставяне на вата на таван; запушване на врата; обръщане на прозорци-два прозореца в голямото помещение и един в малкото; груба мазилка; изнасяне на демонтирана стара дограма; направени канали за ел.инсталация, поставяне на ел.инсталация на целия апартамент, поставяне на разпределителни кутии, поставяне на дивиаторна инсталация с кръстат ключ в спалнята - от три места; промяна мястото на бойлера е на обща стойност 8 736 лв.. Стойността на следните ремонтни работи: подови настилки; изкъртване на стара дограма; посочване на цени за лепене на фибран, шпакловка и грунд на стени на две стаи и бокс; боядисване на стени; поставяне на подова настилка; шпакловка по тераса; прокарване, полагане на тръби от банята до кухнята; шпакловка на таван; поставяне на ъгли на таван; обръщане на прозорци е на обща стойност 7 208 лв..

Като взе предвид твърденията на страните по делото, съдът намира от **правна страна** следното:

Исковете, с които съдът е сезиран е за установяване дължимостта на сума в размер на 8000 лв. и мораторна лихва в размер на 1025,83 лв., като

главницата представлява авансово заплатена сума по несклучен договор за извършване на СМР и неизвършени СМР, която ответникът няма правно основание да задържи.

Въз основа на изложените в исковата молба обстоятелства и направеното искане съдът намира, че правната квалификация на предявения иск за главница е по чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД – връщане на сума, платена при начална липса на основание, а за мораторната лихва в правното основание в по чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 86 от ЗЗД.

Фактическият състав на чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД изисква предаване, съответно получаване, на нещо при начална липса на основание, т. е., когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго /т. 1 от Постановление № 1 от 28.05.1979 г. по гр. дело № 1/1979 г., Пленум на ВС/. Освен това основанието трябва да липсва не само при получаване на имуществената ценност, но и при предявяване на претенцията за реституция на даденото.

Уважаването на иска е обусловено от провеждането на доказване, че е извършено плащане от ищеца, което е направено без основание. При съобразяване правилото за разпределение на доказателствената тежест, установено съгласно чл. 154 от ГПК, ищецът следва да установи, че е извършил плащането, а ответникът да докаже, че има основание да получи плащането. Съдът приема, че от ангажираните по делото доказателства може да бъде възприето, че ищецът е заплатил на управителя на „С. С. ***“ ЕООД - М. И. С. аванс, както следва: на 16.07.2021 г. сума в размер на 5000 лв. и на 13.10.2021 г. сума в размер на 3000 лв. Не се спори, че платените суми следвало да се приспадат от възнаграждението за извършване на цялостен ремонт на жилището, при извършване на същия, каквито са твърденията в исковата молба / стр. 2 , абзац 9 от искова молба/. Не се спори, че М. С. е заявил на ищеца, че е едноличен собственик и управител на дружество „С. С. ***“ ЕООД, с ЕИК 205917282, чрез което дружество извършвал строителни, довършителни и монтажни дейности, и можел да извърши ремонта./ стр. 2, абзац 5 от искова молба/.

Спорен между страните е въпросът дали е имало основание за даване на парите, дали между ищеца и „С. С. ***“ ЕООД, чийто управител е ответникът е имало сключен договор за строителство.

Договорът за извършване на СМР е разновидност на договора за изработка, уреден в чл. 258 и сл. ЗЗД. В правната доктрина и в съдебната практика няма спор, че договорът за изработка е неформален и консенсуален договор, който се счита за сключен в момента на постигане на съгласие относно присъщите на съдържанието му съществени елементи - работата, която възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни, и възнаграждението, което възложителят ще заплати на изпълнителя за извършената и приета работа. Срокът не е задължителен елемент от съдържанието на договора за изработка и не рефлектира върху съгласието за сключването му, тъй като дори да не е уговорен, може да бъде определен по правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД - с покана. Писмената форма не е условие за действителност, а само форма за доказване на договора за изработка. Поради

това съгласието за сключване на договор за СМР не предпоставя насрещни писмени волеизявления на възложителя и изпълнителя относно подлежащите на извършване СМР и възнаграждението на възложителя. Не съществува пречка условията на договора да бъдат предложени от изпълнителя чрез отправяне на устно или писмено предложение до възложителя, и договорът да бъде сключен чрез приемане на отправеното предложение от възложителя. Приемането може да бъде направено изрично с адресиране на нарочно устно или писмено волеизявление до изпълнителя, че възложителят е съгласен напълно с предложените за изпълнение СМР и с тяхната цена. В тази хипотеза, по аргумент от чл. 14, ал. 1 ЗЗД, договорът ще се смята за сключен в момента, в който волеизявлението на възложителя достигне у предложителя. Възможно е приемането да се осъществи и с конклюдентни действия на възложителя като например изпращане на покана за започване на изпълнението, определяне на срок за завършване на работите, предоставяне на материали или на техническа документация, необходима за извършване на работите, предварително заплащане на част или на цялото възнаграждение, посочено в офертата на изпълнителя. За да заместят изричното волеизявление за приемане на предложеното изпълнение и да формират съгласие за сключване на договора, конклюдентните действия следва да са от такова естество, че да манифестират ясната воля на възложителя да се обвърже с договор за СМР при предложените в офертата на изпълнителя условия. За целта офертата трябва да съдържа достатъчна конкретизация на видовете и количествата работи, които изпълнителят предлага да изпълни, и на размера на възнаграждението, което иска да получи за извършването им.

Авансовото плащане на възнаграждение по отправена от изпълнителя оферта за изпълнение на строителни работи в случая се разглежда като конклюдентно действие на възложителя, потвърждаващо съгласието му за сключване на договор за изработка при условията на офертата. Ищецът е направил авансово плащане по договора, предоставил е ключ за апартамента, допуснал е ищеца и наети от него лица да извършват редица строително – монтажни дейности в апартамента. Започнали са строителните мероприятия на обекта в присъствието на ищеца и в течение на работата той ги е одобрявал, някои променял в хода на процеса, като изпълнителите се съобразявали и ги изпълнявали. С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че между ищеца и дружеството е бил сключен договор за извършване на СМР. Авансовите плащания са били направени на управителя на дружеството и те са свързани с дейността на изпълнителя.

По делото се установи, че по договора е налице изпълнение съответстващо на извършените авансови плащания. За тези обстоятелства съдът кредитира показанията на посочените от ответника свидетели, които са взели участие в ремонта на апартамента и са преки свидетели на извършеното. Техните показания са обективни и непротиворечиви. Те до голяма степен са в съответствие с показанията на свидетеля на ищеца Й.Н.Р., тъй като всеки от свидетелите е бил ангажиран с различни дейности по ремонта. Участието на изпълнителя е било в първия етап от СМР, а Р. и посочените от него лица са се включили впоследствие и са завършили ремонта. По делото е изслушана и съдебно-техническа експертиза, чието заключение съдът преценя като компетентно и обективно изготвено и

съгласно което стойността на ремонтните работи, установени, че са извършени от изпълнителя са в размер на 11 549лв, вложени материали, труд и транспорт.

След като по делото се установи сключен неформален договор за СМР, по който е налице изпълнение съответстващо на предоставения от ищеца на ответника аванс, то предявените искове за главница и акцесорния за мораторна лихва следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноски възникват за ответника, които следва да му се присъдят в размер на 1000лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 550 лв. възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. С. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** против М. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** искове за признаване за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществува вземане срещу ответника за сумите, както следва: главница в общ размер на 8000 лв., представляваща стойността на получените без основание суми, с които ответникът неоснователно се обогатил за сметка на ищеца, от които: сумата в размер на 5000 лв., получена без основание от ответника на 16.07.2021 г., сумата в размер на 3000 лв., получена без основание от ответника на 13.10.2021 г., сумата в размер на 687,50 лева, представляваща дължимата мораторна лихва върху главницата в размер на 5000 лв., считано от падежа - 16.07.2021 г. до 22.11.2022 г. - датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, както и сумата в размер на 338,33 лева, представляваща дължимата мораторна лихва върху главницата, в размер на 3000 лв., считано от падежа - 13.10.2021 г. до 22.11.2022 г. - датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, както и дължимата законна лихва върху главницата от 8000 лв., считано от датата на депозиране на посоченото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК - 23.11.2022 г. до цялостното изплащане на дължимата главница, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 1673/24.11.2022 г. по ч.гр.д. № ****/**** г. по описа на РС-Казанлък, на основание чл. 422, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, във вр. 55, ал.1, предл. 1- во от 33Д и чл. 86 от 33Д.

ОСЪЖДА на осн. чл. 87, ал.3 от ГПК Д. С. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** **ДА ЗАПЛАТИ** на М. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: **** сторените по делото разноски в размер на 1550 лв..

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____

